

Jerzy Lodowski

Niemcza, pow. Dzierżoniów. Stanowisko Niemcza - obwodnica

Informator Archeologiczny : badania 5, 31-32

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

roku miały na celu wyznaczenie jej zasięgu w kierunku południowym. Od strony północnej ogranicza ją silny skłon wzniesienia o charakterze urwiskowym. Skłon południowy wzdłuża jest łagodny i przechodzi w płytką dolinkę, w której mogły się utrzymywać niewielkie okresowe zbiorniki lub też cieki wody. Przekopano rów sondażowy długości 120 m, szerokości 2,50 m po osi N-S, prostopadłej do osi podłużnego wzniesienia, na którym znajduje się stanowisko. Stwierdzono intensywne występowanie obiektów kultury pucharów lejkowatych na stoku południowym. Ślady osadnictwa zanikają m.in. w odległości 200 m od dna dolinki.

W badaniach skoncentrowano się głównie nad eksploracją odkrytej w 1968 r. budowli trapezowej wyznaczonej rowem fundamentowym. Obiekt ten posiada wymiary: długość ściany N - 47,90 m, ściany S - 47,70 m, ściany W - 3,20 m, ściany E - 9,50 m. W ścianie E znajduje się wejście szerokie na 2,10 m. Budowla zorientowana jest wzdłuż osi długiej w kierunku W-E. W obrębie rowu fundamentowego stwierdzono występowanie słupów o różnych przekrojach, nieregularnie rozmieszczonych. Głębokość rowu dochodziła w niektórych partiach do 1,10 m /od powierzchni/, szerokość wahała się od ok. 0,50 m do ok. 1,00 m. Jedyną znajdującą się wewnątrz budowli jamą /Nr 97/ okazała się być groba kultury ceramiki sznurowej, wtórnie usytuowaną w obrębie budowli trapezowej. W rowie fundamentowym jak i w nieregularnym płytkim obiekcie /Nr 93/ oraz w ziemi ornej zalegającej nad budowlą trapezową nie znaleziono żadnych relikwii ruchomych. Jedynie w jamie /Nr 91/ usytuowanej na wąskiej ścianie szczytowej /W/ budowli znajdowało się dużo materiału ceramicznego i krzemionkowego oraz kości zwierzęcych. Ceramika ta charakteryzuje się występowaniem fragmentów pucharów na pustej nóżce malowanych białą i czerwoną farbą oraz znacznym udziałem fragmentów ceramiki kłutej.

NIEMCZA, pow. Dzierżoniów
Stanowisko Niemcza - obwodnica

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Jerzy Ledowski. Finansował IHM PAN. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna, kultury ceramiki wstęgowej rytej i kłutej.

Odkryto nieznaną dotychczas osadę neolityczną położoną na południowym stoku wzdłuża, około 350 m na zachód od zabudowań Niemczy. W czasie badań ratowniczych wyeksplorowano 20 obiektów, z których 14 zawierało materiał kulturowy. W 11 obiektach była to cera-

mika kultury wstęgowej rytej, w 2 - ceramika wstęgowa kłuta i w 1 prawdopodobnie materiał kultury lendzielskiej. Ceramice towarzyszył nieliczny inwentarz krzemienny i kamienny. Wielkość obiektów była zróżnicowana od 1 x 1,5 m do 3 x 3 m przy przeciętnej głębokości 0,6 m. W jednym wypadku rozmiary półziemianki wynosiły 3,5 x 12 m. Z przeszło 1500 ułamków ceramiki kultury wstęgowej rytej około 40 % stanowiła ceramika tzw. delikatnej roboty /czarki, amfory, rzadko misy/, zdobiona w większości ornamentem rytym, w którego skład wchodzi najczęściej tzw. "gółki nutowe". Materiał ze stanowiska reprezentuje zespół wiążący się ze środkową i późną fazą osadnictwa tej kultury na Dolnym Śląsku.

NOWA HUTA-PLESZÓW
Stanowisko I

patrz okres wpływów rzymskich

NOWA HUTA-PLESZÓW
Stanowisko II

Muzeum Archeologiczne Kraków
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadziły mgr mgr Małgorzata Kaczanowska, Gryzelda Kałka-Toboła. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Jedenasty sezon badań. Osada z okresu neolitu /kultura ceramiki wstęgowej rytej i lendzielska/. Ślady osadnictwa żużyckiego i późnorzymskiego.

Stanowisko Pleszów II położone jest na lewobrzeżnej terasie Wisły, zwanej terasą pleszowską, na zachód od zabudowań dawnej wsi Pleszów.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym odsłonięto i przebadano 29 arów na których odsłonięto 192 obiekty, w większości związane z osadnictwem neolitycznym. Badany teren jest silnie zniszczony podczas robót ziemnych przy rozbudowie Huty im. Lenina. Warstwa kulturowa w przeważającej części stanowiska nie zachowała się.

Badane obiekty neolityczne to jamy zasobowe o trapezowatym lub lekko gruszkowatym przekroju, lub obiekty nieckowate, stosunkowo płytkie, dość rozległe. Nie stwierdzono neolitycznych budowli naziemnych, lecz występowanie słupów oraz układ jam nie wyklucza ich istnienia. Wśród obiektów neolitycznych na szczególną uwagę zasługuje jama zasobowa związana prawdopodobnie z kulturą ceramiki wstęgowej rytej z nielicznym materiałem ceramicznym. Z jamy tej pochodzi fragment figurki kobiecej ze śladami malowania. Większość obiektów neolitycznych związanych jest ze środkową fazą kultury lendzielskiej.